

SIMPLE ÎNSEMNĂRI DE CĂLĂTORIE

Am văzut, cu cișiva ani în urmă, o poartă maramureșană mai altfel decât toate porțile văzute pînă acum. Înaltă, asemănătoare unui arc de triumf, poarta din Săpinja se ridică la intrarea cooperativelor agricole de producție. Pe stilpii ei, încrustări înălțășind, printre flori și păsări, tractoare, mușe de mere, snopii de grâu, oameni muncind. Peste toate, soarele răsăind de undeva de sub stărișini.

Pe atunci încrustările meșterului Petras din Săpinja pe stilpii originalei porții închipuiau niște visuri. Meșterul îmăcise în imagini planul de perspectivă al proaspelor cooperative agricole adăugindu-i, tot prin încrustări, căldura inimii lui. Am revăzut Săpinja cînd munjii de mere de pe cele 336 de hectare îmbălcău văzduhul. Pe toate dealurile din jur pe care cooperatorii le au transformat în păduri de meri Yonathan, Savaray, Parmen auriu, răsunau cîntecele culesului. În zile, pe lîngă apa Săpinjei, pășteau vitele, a două minărie și săpînenilor. Dincolo de apă, lanurile pe care lorileau culegătorii și arau tractoarele, și comuna cu casele ei noi, împodobite cu măiestrie după obiceiul locului. Simbolurile de pe poarta meșterului Petras deveniseră împliniri. Ba, mai mult, meșterul adăugase în fiecare an imagini noi, lărmăciind sporirea bogățiilor cooperative și bineînțeles vrednicia oamenilor.

Am undeva în Moldova o dragoste veche și statornică, aşa cum am nenumărate altele, pe tot cuprinsul României socialiste. Se numește Calafindești. E o comună care a dobîndit o frumusețe aparte și bogăție cum n-a mai cunoscut. Conduși de un președinte înimios și înțelept, cooperatorii de aici au transformat sătucul glodos și însingurat de altădată, într-o așezare nouă, luminosă. Au mutat un deal întreg dinspre țarini în comună. Au descoperit în el milii de tone de piatră de construcție și au adus-o în comună să construască cu ea un complex zootehnic modern, garaje pentru autocamioane, magazine, școli și cămin cultural și case, nenumărate case cu porți încrustate și curji pavate. Era și firesc să se întâpte așa. La înimă nouă și tînră a oamenilor se cădea ca și comuna să capete o altă înălțășare. Să se mindrească cu școli și lumina care scăldă în argint ulițele noaptea, cu pămînturi roditoare, cu vite de rasă, cu iazuri în care se zbate peștele tînăr, cu turme împînzind dealurile, cu copii plecați la școli superioare și cu renumele lor în întreaga regiune, în privința hărniciei și înțelepciunii. Este și asta o bogăție și încă una de seamă.

Poate ar mai trebui să istorisesc cîte ceva și despre alte sate pe unde m-au purtat drumurile. Poate că ar trebui să poposim și la Tomnatec, undeva în estul țării, în Banat, să gustăm vinurile de viață lungă și să mușcăm din piinele albă, pufoasă, mindră oamenilor de aici, născută din recoltele-record, în care stăruie încă miresmele pămîntului și lumina soarelui. Poate ar bine să urmărim cu degetul în registrele contabile veniturile pe anul 1964 ale cooperativei agricole de producție. Să o facem totuși, încînt de a porni prin sat, să admirăm la fel ca pretutindeni în satele țării, casele noi, școlile, unitățile sanitare, căminul cultural, magazinele. Iată suma de 5 832 000 de lei. Reprezintă o parte a veniturilor cooperativei agricole de producție. Și anume venitul adus de sectorul legumic. Altă cifră: 1 735 000 de lei reprezintă venitul adus de sectorul zootehnic. Aceste două cifre vorbesc îndeajuns despre ceea ce este astăzi această comună și despre ceea ce poate deveni ea milne.

Imaginea porții din Săpinja mă urmărește mereu în drumejile mele. Oriunde fac popas: la Topalu sau la Mădăraș, la Poiana Mare sau la Bosanci, la Tomnatec sau la Silvaș, am sentimentul că trec pe sub arcada unei porții ca cea de la Săpinja, dar uriașă și boltindu-se pe toate șesurile României, peste toate pămînturile României și avind încrustate pe ea toate bucuriile și bogățiile satului socialist. Trec pe sub uriașă porță a belșugului în lumea atât de nouă a satelor noastre și de fiecare dată gazdele mă copleșesc cu inima lor senină, cu înțelepciunea lor, cu mîinile lor de aur. Din inimile lor, din înțelepciunea lor, din mîinile lor de aur, se ridică această porță a belșugului, fiindcă nu este meleag românesc, nu este capăt de țară unde înnoirile, frumusețile și bogățiile să nu se fi înscăunat pe deplin și pentru totdeauna.

DRAGOȘ VICOL

PARTINITATE

Clipa-n care freamăt și exist
și căreia îl imprim carate
pe itinerarul comunist,
e prezența mea partinitate.

Conștiința nouă de-a-mbina
frumusețe și utilitate,
pe acest glob care e-n Cosmos stea,
e rîvnita mea partinitate.

Visul meu cel iute de picior
ce pe drumuri lirice străbate

către goluri mari de viitor,
este visul de partinitate.

Cărțile pe care le-mplinesc
pruncii care-i cresc în libertate
strînsi la pieptul meu muncitoresc,
iată simpla mea partinitate.

Verbul meu și brațul meu avid
ce lovesc cu forțe necruțate
în dușmanii scumpului partid
sunt severa mea partinitate.

AL. ANDRITU



Izvodind frumosul

Fotografie: T. IOANES



1 Mai 1965. Aspect de la marea demonstrație a oamenilor muncii

Ziua independenței, ziua victoriei

În istoria patriei, ziua de 9 mai s-a înscris cu o dată memorabilă, cu duată semnificație. Sărbătorim în această zi proclamarea, în 1877, a independenței de stat a României și victoria coaliției antihitleriste împotriva Germaniei fasciste în cel de-al doilea război mondial.

Cucerirea consemnată de istorie la 9 mai 1877 este scumpă poporului nostru, care a luptat veacuri de-a rîndul pentru libertate și independență. Condițiile istorice au cerut că independența națională să fie cucerită prin luptă cu arma în mînă în război din 1877—1878, împotriva imperiului otoman. În acest război, ostașii români au luptat umăr la umăr cu ostașii ruși și patrioții bulgari. Pe cîmpurile de bătălie de la Plevena, Grivita, Smirdan, Rahova și alte localități din sudul Dunării, dorobanții și roșiorii noștri s-au acoperit de glorie ne pierdută. Faptele de eroism de care au dat dovadă ei se află înscrise la loc de cinste în istoria patriei.

La 9 mai 1877, în parlamentul ţării au răsunat emoționante cuvintele marTELUI Patriot Mihail Kogălniceanu:

„Sistemul independent, sistemul național de sine stătătoare!“ Dar independența cucerită cu prețul atitor jertfe date de masele muncitoare n-a adus muncitorilor și țărănilor drepturile și libertățile democratice atât de mult dorite. Muncitorii au fost nevoiți să lucreze din greu în întreprinderile capitaliștilor care-i exploatau fără milă, iar țărani n-au primit nici ei primul în acela care să nădăduiseră atită amar de vreme. Coaliția burghezo-mosierească, în frunte cu regele, a călcat în picioare drepturile și libertățile maselor muncitoare.

În anii grei, scurși de la cucerirea independenței și pînă la 23 August

1944, steagul luptei pentru independență adevărată, pentru libertate și progres social a fost ținut sus de brațe puternice de muncitori. Prin crearea în 1921 a Partidului Comunist din România, lupta pentru libertatea și fericirea poporului a căpătat un avînt și mai mare. Comuniștii s-au situat mereu în fruntea maselor, pe care le-au insuflat și condus în mările bătălii de clasă duse pentru o viață mai bună, pentru înălțarea exploatarii omului de către om.

Cauza sfîntă căreia și-au dedicat forțele cei mai buni fii ai poporului, în frunte cu comuniștii, a triumfat la 23 August 1944. Insurecția armată, organizată și condusă de P.C.R. a răsturnat în acea zi memorabilă dictatura antonesciană. Armata noastră a intors armele împotriva Germaniei hitleriste. Însuflații de cauza dreaptă și eliberării patriei, inconjurați de dragoste și sprijinul poporului și răspunzind chemării înălțării a partidului, ostașii români — după ce au lichidat gruparea de forțe germane din sud-estul sudul și sud-vestul țării și au zădărnicit incercările trupelor hitleriste și hortyște de a ajunge pe linia Carpaților — s-au avîntat în luptă cot la cot cu ostașii sovietici pentru eliberarea întregului teritoriu național și au continuat, apoi, luptă pe teritoriul Ungariei și Cehoslovaciei pînă la victoria finală asupra hitlerismului. Prin lupte eroice, ostașii noștri au pătruns în dispozitivul inamic, peste 1 000 de kilometri, eliberînd 3 831 de localități, printre care și 53 de orașe.

In cei 20 de ani ce au trecut de la victoria din 9 mai 1945 asupra Germaniei hitleriste, poporul român, care și-a adus o contribuție de preț la această victorie, condus de partid, a dobîndit succese de seamă în construirea vieții noi socialiste.

În anul acesta, sărbătorim ziua de 9 mai în plin avînt al luptei pentru a întîmpina cel de-al IV-lea Congres al P.M.R. cu noi și importante succese.

Strînsi uniti în jurul partidului și guvernului, oamenii muncii din țara noastră nu-și precupează eforturile pentru a face patria noastră mai puternică, mai înfloritoare, înălțând în felul acesta naționalitatea sfînte de libertate și progres social pentru care și-au dat viața atităa generații de luptători progresiști. Poporul nostru militează activ pentru pace, pentru relații de bună înțelegere cu toate popoarele lumii.

PRIETENII

Culorile slăvite fie-i,
Ajuns-am țăriful bucurei,
Al tîhnei, al sorocului,
Al cîntecului, jocului,
Sînt zile pline de-nțesuri
De har, de jaruri, de culesuri,
Sînt ceruri zvelte peste stînci,
Ecouri largi, chemări adinci,
De muncă, de-mpliniri, de roade,
De bolți, de zboruri, de arcade —

Ne ierți că, luminînd fierbinte,
Dâm glas și-aducerii aminte ?

Ce tare dor, ce sete ni-i
Să ne-ntîlnim prietenii
De frig, de pîndă, de nesomn
Pe cînd războiul era domn,
De foame, de urgii, de moarte
Trudind să le-alungăm departe,
Prietenii calvarului
Sîi-luptei și-i amarului
Plătind cînstit chemării lor
In anii așteptărilor,
Cu-avinturile iederiei,
Cu mugurii incederii...

Nici timpul ce-a trecut tilhar
Răbind al codrului umbrar,
Nu l-am trăit pîn-la sfîrșit...
Noi, doar l-am supraviețuit !

Cind al amurgului păun dă
Un jalmic strigăt să răspundă,
Mai tare dor, mai sete ni-i
Să ne-ntîlnim prietenii
Cind parcă ochii și-i deschid
Din umbra fiecarui zid
Sîi se-alătură și umblă¹
Cuprinși în propria ta umbră,
Ca și-alteindva părtași la drum
Părtași și pașilor de-acum.

Ce-i cîntec azi, era suspin ieri,
Ei au căzut frumoși și tineri,
Dar cîntecu-i întoaree, iată-i,
Invîngătoare-a lor armată-i,
Sîi-casei și grădinii mi-i
Păstrează temei — și inimi.

Sint arbori : trec în verzi plutoane,
Cintind trec, vesnice cătane !
Sint ape-ale izvoarelor
Sîi scumpă-mi sună șoapta lor !
Sint munții : urcă, arși de vînt,
Ca niște umeri din pămînt —
Sîi poartă peste-a țării vatră
Drapele, falduri mari de piatră.

CICERONE THEODORESCU

În pag. a 2-a

În pag. 4-5

Stația de radioficare
și lucrările agricole

Comoara

În pag. a 3-a

În locul nisipurilor
zburătoare

În pag. a 6-a

Amintiri din războiul
antihitlerist

Notă de lectură

Fănuș NEAGU: „CANTONUL PĂRĂSIT”



Ultimul volum al lui Fănuș Neagu, *Cantonul părăsit*, înmănușchiază cîteva din cele mai izbutite povestiri ale sale; selecția operată evidențiază cu justete nivelul artistic atins de scriitor pe parcursul evoluției sale literare.

O caracteristică a prezentului volum — ca și a celorlalte opărute pînă acum — este, încontestabil, prospetimea. Eroii lui Fănuș Neagu se deținăză ca personaje vii, independente, cu pasiuni și contradicții (uneori prea violente), cu destine proprii și dramatice.

Lupta omului pentru fericire, pentru omenie, împotriva unor forțe întunecate este tema îndrîgîță a scriitor, o sa cum locul întîmplărilor este de preferință satul. Fănuș Neagu se mișcă nestingherit în satul din cîmpia Bărăganului; lumea lui este cea a culorilor tari, a anotimpurilor extreme, oamenii săi sunt duri sau suavi, dar niciodată de o „cumsecădenie” mic-burgheză.

Conflictul este mai totdeauna acut și rezolvarea vine direct, abrupt, aducînd lumină purificatoare. Vîco, din *Ningea în Bărăgan* (una din cele mai izbutite povestiri din volum), se încadrează în galeria personajelor puternice, cu multă energie sufletească, luptînd curajoș și decis pentru a-și obține fericirea. Soluția ei e limpede, fără sovârbi, necomplicată de circumstante. Ea pleacă — aparent pe neașteptate — din casa umilinței, se smulge hotărît de sub mină tiranică a socrului, respinge convenientele, determinindu-l astfel și pe Onică să acționeze. Ciocnirile familiiale sunt de altfel frecvent prezентate, pentru că ele prilejuiesc sublinierea opoziției — în ciuda legăturilor de singe — între individualități. Libertatea de acțiune și de concepție a omului stă pe prim plan și uneori este chiar factorul care determină exagerările existente în proza lui Fănuș Neagu.

Cind la temelia creației literare stă observația ascultător, dublată de o încontestabilă sensibilitate, scriitorul oferă realizări artistice de ținută. Una dintre acestea e fermecătoarea povestire *Descoperind rîul*. Există, în această bucată, o cursă lină a cuvîntului, o atmosferă reală și feerică în același timp, cu prezența terestre prin excelență — un berbec și un rîu și o rajă — dar învăluite în lumina cu răsfringeri de basm a copilăriei.

Moș Cozma, cel care a vrut să ucidă cu pușca fiul trădător (*Salcia neagră*) Lișca, tigana ghicitoare, victimă a propriei sale superstiții, Chiriac, care pună foc, răzbunându-se (*Cocoșul roșu*) sint oamenii suferințelor care înăspresc și împing la acțiuni extreme.

Vîco, ouă, cu transformările ei, oglinduie și, în consecință orice, îi inspiră prozatorului cîteva momente izbutite. Radu Sterian, prins în hătjul relațiilor sale cu Maja și cu George, împărțit între sentimentul de dragoste și cel al datoriei, va opta pentru cel din urmă, procedind ca atare (*O sută de nopți*). Iar Ene Lelea, personaj al mai multor povestiri (*Păpușa, Strigătul, În vîpaia lunii*), ieșe de sub apăsarea nemiloasă a suferinței, provocată de dragostea sa nefericită, intrînd într-o zonă a linistei și a seninătății. Evoluția lui este semnul că viața noastră nouă generează, necontent și pentru toti, frumuseții noi, echilibru și încredere. În noile condiții și în noile concepții, pe care și el le împărtășește, Lelea găsește izvorul de putere care să-l facă să respecte sentimentul celui de-alături, să-și dâmneze porinurile egoiste și să se îndrepète spre nesecatele posibilități de fericire oferite de viață.

Povestirea *Cantonul părăsit* nu se înscrie pe linia celor mai reușite. Lipsa fundamentală stă în ideea nebuloasă a povestirii, care ar fi apărut mai clar dacă se renunță la prima parte.

Luat în totalitate, ultimul volum al lui Fănuș Neagu reușește să evidențieze potentialul artistic al scriitorului, să confureze o imagine destul de exactă asupra calităților prozei sale. Atrăgătoare și consistentă, literatura sa ridică probleme de mare actualitate, cu rezolvări convingătoare și curajoase. Fănuș Neagu se impune ca personalitate artistică, proza lui face o notă distinctă în peisajul literaturii noastre actuale. Paginile sale au farmecul omenescului și îndrăzneala adevăratului artist.

MARILENA VULPE



Se înregistrează pe bandă emisiunea „Sfatul agronomului” pentru Stația de radioficare din Păuliș, raionul Lipova. Inginerul Ion Grecu, secretar științific, și inginerul Petre Popa, de la Stațiunea experimentală Minîș, vorbesc despre lucrările curente.

STAȚIA DE RADIOFICARE ȘI LUCRările AGRICOLE

Stația de radioficare a comunei Lipia, care deservește și două sate vecine: Vernești și Zorești, numără peste o mie de abonați. Obiectivul principal al activității comitetului de redacție îl constituie desfășurarea campaniei agricole de primăvară, căreia îi sunt consacrate peste 60 la sută din emisiuni. Trebuie spus însă că aceste emisiuni sunt monotone, că nu reușesc să trezească interesul abonaților. Unii cooperatori doresc și o largire a tematicii. Vasile Iermicioiu, Ioana Badea, de pildă, cer ca emisiunile să cuprindă și sfaturi despre îngrijirea animalelor tinere, a puilor veniți de la incubatoare. De asemenea, se acordă mare importanță emisiunilor cu caracter teoretic, neglijindu-se problemele concrete, specifice comunelor pe care le deservește stația. În acest fel sprijinul acordat campaniei agricole nu este îndeajuns de eficient. Sunt și aspecte meritorii: faptul că se dau vești „la zi” despre mersul lucrărilor agricole și inițierea emisiunii *Cooperatori la microfon*.

Stația de radioficare a comunei Pogoanele

se află într-o situație opusă. Deși spațiul rezervat campaniei este cam de aceleasi dimensiuni, rolul stației în sprijinirea ei este mult mai mare. Deosebirea constă în modul de muncă diferit al comitetului de redacție de aici. Preocuparea permanentă pentru găsirea unor forme noi de activitate este concretizată în inițierea unor cicluri de emisiuni potrivite fiecărei etape a campaniei. Un exemplu în această privință îl poate constitui prima emisiune din ciclul *In jurul mesei rotunde*. Alcătuitorul pe baza răspunsurilor primite de la trei președinți de C.A.P. la un chestionar cuprinzînd întrebări referitoare la îndeplinirea celor mai apropiate sarcini, această emisiune a stimulat spiritul de întrecere între cele trei comune. La fel s-a întîmplat și în cadrul emisiunii *Vești din raionul Buzău*, cind a fost comparată situația însășinătărilor, la acea dată de la cooperativa agricolă de producție din Pogoanele și cea din comuna Scutelnici. Ciclul de emisiuni, de curind început, *Toate brigăzile la nivelul celor fruntașe*, are același obiectiv: sprijinirea campaniei agricole de primăvară prin popularizarea experienței valoroase a fruntașilor. Cooperatorii din comuna Pogoanele au numai cuvinte de laudă pentru activitatea stației. Este aceasta o recunoaștere a unei munci insuflite și un indemn pentru viitor.

Analizînd planurile de muncă și realizările celor două stații, se impun cîteva concluzii.

In primul rînd, pentru atingerea unui obiectiv de cea mai mare însemnatate, nu este de ajuns să-i acorzi un spațiu mărit. Trebuie folosite forme cît mai variate, care să trezească interesul ascultătorilor și care să le fie de un real și imediat folos în realizarea la timp și de bună calitate a lucrărilor agricole.

Este, de asemenea, necesară colaborarea între toate instituțiile culturale, antrenarea tuturor forțelor capabile să contribuie la îmbogățirea conținutului și la sporirea eficienței emisiunilor. Comitetele de redacție trebuie să se ocupă mai mult de largirea rețelei de corespondenți, de redactarea cît mai atrăgătoare a textelor transmise.

M. IORGULESCU

Vesti de la corespondenți

Antrenați în acțiunea Pentru cea mai frumoasă comună, pentru cel mai frumos sat, pentru cea mai frumoasă circumscripție electorală, sătenii din raionul Olteț, regiunea Oltenia, au efectuat, de la începutul anului și pînă în prezent, peste 40 000 ore muncă patriotică. Cetățenii din comuna Valea Mare, de pildă, au amenajat rânduri de flori pe o suprafață de 2 000 mp, au plantat pe marginea drumului 1 000 de arbori ornamentali, au împrejmuit cu gard viu școala de 8 ani și au procurat materiale pentru construcția nouului local de școală din satul Pietroasa.

In această acțiune de

înfrumusețare a comunei s-au evidențiat deputații Gheorghe Chișcă, Dumitru Croitoru, Petre S. Tudor precum și numeroși țărani cooperatori.

MARIN GH. MARIN

Echipa de teatru din comuna Priboieni a prezentat, de curînd, în satul Țigănești, piesa *Titanic Vals de Tudor Mușatescu*. Dintre interpréti s-au remarcat: Vioru Dinescu, Ion Catana, Elena Balășă, Ion Bondoc și alții

CONSTANTIN PIRCALABU

În raionul Cîmpeni, din Tara Moților, unde în trecut nici nu putea fi vorba de existență

unor așezăminte de cultură, sunt astăzi două case de cultură, peste 50 de cămine culturale, peste 100 de biblioteci cu 150 000 de volume. Fiecare al patrulea locuitor este cititor al bibliotecii.

COMAN P. OTETEA

36 de formații de teatru din raionul Fetești au participat la faza intercomunală a celui de-al IV-lea Festival „I. L. Caragiale”. Echipele, însumind peste 250 de artiști amatori, au prezentat un bogat repertoriu.

CONSTANTIN BACIU

La căminul cultural din comuna Cindești, raionul Piatra Neamă,

a avut loc o manifestare închinată fruntașilor de la cooperativa agricolă de producție. Cu această ocazie, inginerul Ion Pantelimon, vorbind despre realizările obținute de cooperativa agricolă, a evidențiat pe Ion Bălan și pe Nicolae Zavate de la sectorul ovin, care au realizat cîte 53 litri lapte pe cap de oaie, pe conducătorii de atelaje Gheorghe Năsiescu, Vasile V. Girbea, Gheorghe Culicea, ca și pe Jana Dumitraș, Maria Tașcă, Carol Zavate, Gheorghe Andreias și alții. Multă din cei

popularizați au împărtășit din experiența muncii lor, angajîndu-se că în acest an să obțină rezultate și mai bune.

TACHE VASILACHE

Profiluri

UN OM CA MULTI ALTI

Bine, mă băiești! Vom vedea. Dacă se poate...

Cum adică dacă se poate, tovarășe președinte? Noi vrem să lucrăm în brigada a doua și cu asta băsta. Dacă nu ne mutăși acolo, plecăm la Brașov sau aici, la fabrica de scule.

Hm! interesant. După cîte înțeleg eu, un ultimatum în toată regula. Bravo! Da' la spunejoi: cu Babeș, șeful brigăzii la care vreji să mergești, aici discutat?

Discutat. Nu vrea. Cică, unde am ajunge dacă fiecare s-ar cere în brigada altă pentru un moment în fruntea întrecerii?

Așa, așa. Parcă l-am invățat eu. Și? Mai departe? Nu cumva a spus să munciți mai zdravăn acolo unde sunteți și să nu veniți la de-a gata?

Dialogul de mai sus a avut loc în birou la președintele cooperativei agricole de producție din Rîșnov. Influența de rezultatele brigăzii a două de cîmp, un grup de tineri jineau morțiș să fie mutați în această brigadă. Motivul s-a văzut din discuția tinerilor cu președintele. Brigada lui Gheorghe Babeș a realizat anul trecut, în medie, cu aproape 80 la sută mai mulți cartofi și steclă la hectar ca brigada întâi. Astă ar fi argumentul „forte”. Și încă ceva: o atmosferă plăcută de muncă. „Să tot lucrezi — spune Sîrbu Ștefan, unul din membrii acestei brigăzi. — Aproape că nu simți cind trece vremea. Și trebuie să știi că în brigada noastră se muncește, nu glumă”.

Înăci nîmnic deosebit. Și totuși... E un proverb bătrînesc care spune cam așa: „Omul sfîrșește locul”. În cazul brigadierului Babeș, zicala se potrivește ca o mănușă. La înființarea cooperativei — și astă s-a întîmplat acum 13 ani — l-a fost dat în primire un atelaj. Atât. Cîțiva ani mai tîrziu era brigadier. A vădit omul talent de bun organizator, de gospodar pricoput și tovarășii săi de muncă l-au încredințat răspunderea unei brigăzi.

Ot, ce greu a fost la început — povestește el, nu fără un oarecare aer de mulțumire în glas pentru rezultatele de azi ale brigăzii.

— Dar acum, după zece ani de cind ești brigadier, cum îți se pare?

— De zece ori mai greu.

Exagerare? Nicidcum. Ca să conduce o brigadă de cîmp compusă din peste 100 de oameni, dîrjii ca fire sau ca virșă, și planificată să dea anual o producție valorind în jur de un milion, nu e deloc ușor. Ei bine, tocmai aceste greutăți, cărora comunitul Babeș Gheorghe s-a pricoput să le facă față cu succes, l-a indemnizat pe tinerii amintișii la începutul acestui articol să se ceară în brigada lui. Și l-a indemnizat mai ales exemplul de permanentă grijă tovarășescă față de oamenii pe care îi are în brigadă. Încrezător în calitățile tovarășilor săi, în experiența și în talentul lor de buni agricultori, Babeș și-a luat un obicei. N-ar lua o măsură pînă ce nu se consultă cu oamenii, pentru nimic în lume. Și viața a dovedit că are dreptate. Trebuia, la un moment dat, să se incorporeze gunoi într-un teren lutos, greu. După o scurtă consiliere cu oamenii cei mai pricopuți din brigadă, s-a ajuns la concluzia că la incorporarea gunoialui să nu se mai crească, fiind pericol să se scoată bulgări mari, ci să se dea numai cu discul. Măsura a fost bună și rezultatele producției de cartofi, pe acest teren, de asemenea.

In primăvara aceasta a fost nevoie să se facă o nouă reparare a forțelor. La prima vedere se pare un lucru ușor. Și totuși a fost nevoie de o muncă migăloasă, pentru că, după cum spune însuși brigadierul Babeș, oamenii săi oameni. El au preferințe, au tragere de inimă către un sector sau către o anumită echipă. Și acest lucru a fost rezolvat tot în cadrul unei consilierei cu tovarășii săi.

De ce obișnuit oamenii rezultate mai bune în brigada lui Babeș? Iată o întrebare care și-a aflat de mult răspunsul. În primul rînd pentru că el știe să le aprecieze strădania. În timpul campanilor agricole, aproape în fiecare seară, el prezintă în față conducerii cooperativei numele celor ce sunt evidențiat în muncă. De cîteva ori a scris și ziarelor despre oamenii săi cei mai buni. Anul trecut a venit cu o propunere pentru care a fost

aplaudat de toată lumea. Și anume: să se organizeze excursii în regiune și în afara regiunii. Urmarea: excursii la Cluj, Sibiu, Tg. Mureș, cu vaporul pe Dunăre, la Cooperativa agricolă de producție din Sintana, etc.

În acest an brigadierul Babeș a absolvit cursul de trei ani de învățămînt agrozootehnic, primind calificativul „foarte bine”. Nici el, dar nici oamenii din brigada lui n-au absențiat la aceste cursuri. Atunci cînd a fost vorba să incurajeze activitatea artistică, Babeș desigur a trecut de 40 de ani, a intrat în echipă de dansuri. La organizarea unui concurs pe regiune „Cine știe răspunde”, pe tema Cul-

tura sfele de zahăr, a ieșit cîștagător și tot cîștagător a ieșit și din capitolul că are acasă o bibliotecă pentru care merită toate felicitările.

Toate aceste calități, dublate de o putere de muncă exemplară, î-l au indemnizat pe comuniștii din organizația de bază a cooperativelor să-l aleagă secretar. Dublarea răspunderii și însemnată și dublarea efortului. Comunitul Babeș Gheorghe a dovedit însă că atunci cînd depui pasiune și perseverență în muncă, rezultatele nu pot fi decit bune. Adică așa cum ar trebui să obțină fiecare om din cooperativa agricolă de producție Rîșnov.

N. CREANGĂ



G.A.S. Gearmata-Banat. Brigada viticolă condusă de Nicolae Seibert, lucrând la tăiatul și legătul viței pe ultimele suprafete.

In locuri NIȘIPURILOR ZBURĂTOARE

Sute de hectare de nișipuri zburătoare din lunca rîului Călmățui sint ocupate de o cultură nouă. Pe ele s-au plantat soiuri renumite de viață de vie care dau în fiecare an mari cantități de struguri de masă sau din care se extrag viiturile nobile ale Insurăției. Ele au căpătat renume în întreaga țară și peste hotare. La „Al II-lea Congres republican de vinuri“ cooperativa agricolă de producție „Scînteia“ a primit, în anul 1962, două medalii de argint pentru „Băbească neagră“ și pentru „Vin alb“.

Oameni și iar oameni. Au împinzt ca un roi de albine aceste cîmpuri odinioară sterpe, de pe care nu se scoate, de multe ori, nici sămîntă pusă în pămînt să rodească. Lucrează cu hărnicie Unii tăie corzile cu o îndemnare de invidiat, analizînd dintr-o privire căi din „ochii“ plăpinzi gata să dea muguri viguroși să fie lăsați pentru ca „butucul“ să asigure maximum de randament și de lungă durată. Alții le leagă pe spalieri sau execută arăturile. Și aflăm că această lucrare s-a efectuat pe 154 ha vie pe rod. Atenția îți este atrasă de forfata de pe „Movila Verde“, acolo unde se plantează cu viață de vie noi terenuri de nișip zburător. Cei doi brigadieri viticoli, Mocanu Virgil și Octavian Gorgan dau îndrumările tehnice primite de la inginerul agronom cu ocazia unei ședințe de lucru la casa laborator. Gheorghe Moldoveanu, Ion R. Lungu, Gheorghe C. Moldoveanu, Victor Sîrbu, Marin Moraru, Ilie Dudulea și Gheorghe R. Lungu și-au însușit repede tehnica picheatatului și plantatului viaței de vie. Ei ajută și pe ceilalți care vin pentru prima oară în contact cu o astfel de

îndeletnicire pretențioasă, dar și frumoasă. Sint peste 400 de oameni numai la plantat, depunind mult suflet pentru valorificarea superioară a acestor terenuri slab productive. În unele zile — nu spune președintele cooperativei agricole tov. Ion Neacșu — au luat parte la această lucrare peste 500 de bărbați și femei.

Sosește alt „material“ de sădit pentru că cel prevăzut să ajungă pînă seara s-a epuizat. Și mai sint cîteva ore bune de muncă pînă la terminarea lucrului. Butași sint din bîsug. Cooperativa agricolă a înființat o scoala de viață ale cărei rezultate au intrecut așteptările. Din cele 1 000 000 fire plantate pe terenurile „școlii“ peste 600 000 au fost de calitate superioară, aducind unității economiei de aproape 500 000 lei. Cîmpurile nișipoase se acoperă de zeci de mușuroaie, semin că aici s-au plantat noi fire. Și numărul lor se înmulțește vîzind cu ochii. Intensa activitate a făcut posibilă plantarea în cîteva zile cu viață de vie a celor 60 ha planificate pentru această primăvară. Massivul viticol al acestei cooperative agricole din raionul Brăila a crescut la 357 ha din care 30 ha s-au plantat în toamna anului trecut. Viticultura este astăzi una din ramurile aducătoare de mari venituri bănești, care cresc an de an. Prin valorificarea strugurilor s-a realizat un venit bănesc de peste 1 700 000 lei. În acest an va produce peste 1 100 000 kg de struguri de viață nobilă. La veniturile totale ale acestei cooperative agricole viticultura va aduce peste 2 200 000 lei, cu peste 500 000 lei mai mult față de anul 1964.

GHEORGHE ȘTEFAN

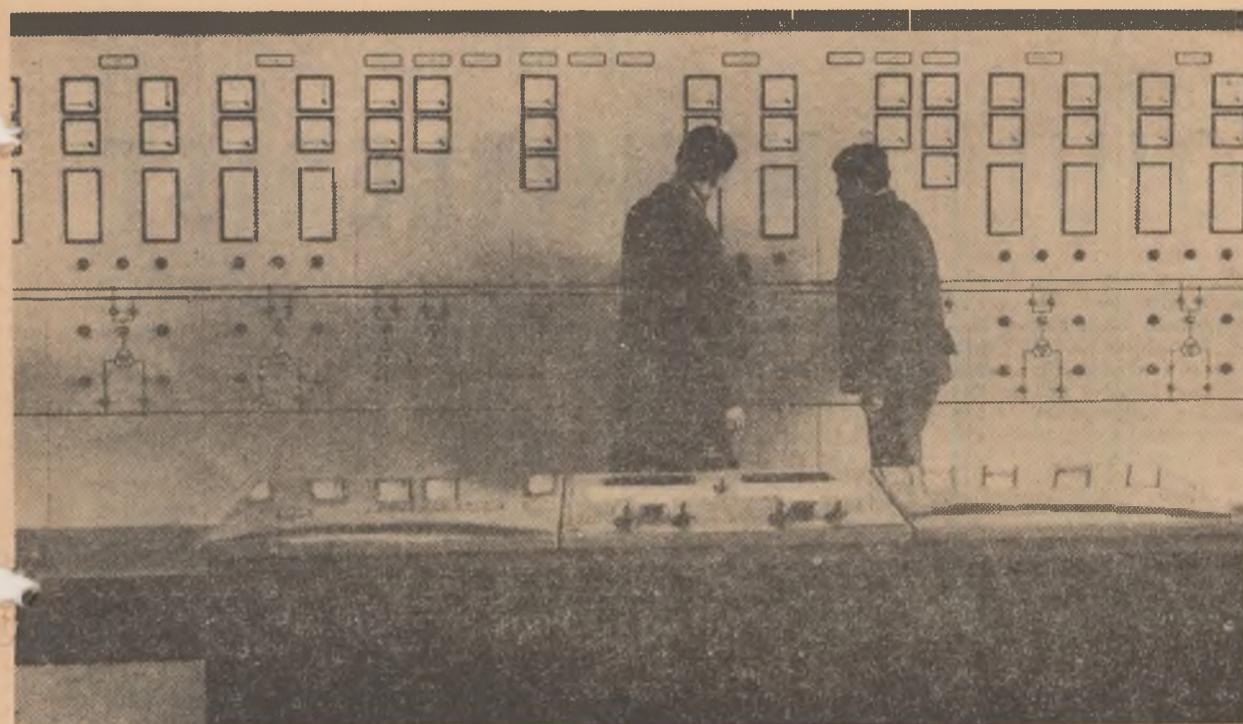
LUCRĂRILE AGRICOLE

Urgență nu înseamnă lucru de mintuială

Timpul destul de capricios din această primăvară a îngreunat execuțarea, la timpul prevăzut, a lucrărilor agricole. Nu-i mai puțin adevărat că în multe comune și raioane de pe cuprinsul ţării, în aceleași condiții au fost semănate suprateze întinse și chiar s-a îsprăvit însămîntatul culturilor din epoca a treia... Cum a fost cu putință? Mai întii trebuie să relevăm aci buna orientare a consiliilor de conducere în condițiile amintite, organizîndu-și munca potrivit situației. Aceasta înseamnă pregătiri din vreme, control sistematic asupra stării terenului, folosirea chibzuită a timpului între două ploi. Așa au făcut membrii cooperativelor agricole din Gura Văii, Bogdănești și altele din raionul Tg. Ocna și multe altele din raioane în care ploile au fost mai frecvente.

Grăbirea semănatului este acum principală preocupare a tuturor oamenilor muncii de pe ogoare. Aceasta nu înseamnă însă lucru de mintuială așa cum se înțimplă, din păcate, pe alocuri. Aflăm bunăoară că la cooperativa agricolă din Goleshti, raionul Focșani s-au semănat cu porumb suprateze de teren nepregătit din vreme, pe care buruienile atingeau pînă la o jumătate de metru înălțime. E lesne de înțeles ce urmări poate avea o asemenea lucrare asupra recoltei. În unele cooperative agricole răminerea în urmă cu semănatul e justificată prin vremea nefavorabilă, uitîndu-se că terenul nu este același peste tot și că se poate lucra pe porțiuni zvîntate. Recuperarea timpului pierdut, din cauza lipsei de răspundere, se face apoi pe seama calitatii muncii. Asemenea calcule se fac în comunele Baldovinești, Căluș, Bobicești și altele din raionul Balș, regiunea Oltenia. Cine are de cîștagat după astfel de sotofeli care n-au nimic comun cu chibzuința gospodărească?

Lucrările agricole și în deosebi senănatul continuă intens în toate regiunile ţării. Cooperativele agricole de producție din regiunile București și Dobrogea au terminat semănatul porumbului. Avansate sint și regiunile Galați și Ploiești. Cu toate că în regiunile Oltenia, Banat și Crișana timpul s-a îmbunătățit, rezultatele sint încă nesatisfăcătoare. Zilele ce urmează sint hotărîtoare pentru execuțarea acestei importante lucrări. Pentru aceasta se cere însă folosirea tuturor forțelor existente în unitățile agricole.



Uzina de aluminiu din Slatina : tabloul de comandă al secției redresoři

In aceste versuri cuprinse în programul brigăzii de agitație a Casei raionale de cultură din Slatina, premiată la al VII-lea Concurs își găsesc întruchipare artistică infăptuirile petrecute în ultimii ani în satul slătinene. Multe dintre aceste versuri le putem folosi drept motto la pasajele inchinate realizărilor din cuprinsul comunelor.

„Holdelor mai greu li-e spicul“. Prin aceste locuri, pământul nu a fost prea dănic. În 1937, producția medie la hectar a fost de 908 kg la grâu, iar la porumb de 839 kg. În ultimii ani însă, cooperatorii agricoli, aplicând complexul de reguli agrotehnice, au reușit să ridice simțitor fertilitatea pământului. La cooperativa agricolă din Scornicești, de pildă, s-au obținut anul trecut peste 3 000 kg porumb boabe la hectar.

Pe ogoarele raionului Slatina lucrează acum 902 tractoare, 452 combine, aproape 900 semănători și alte mașini agricole care fac munca mai ușoară și mai spornică.

O altă ramură de producție aducătoare de mari venituri, care a luat o dezvoltare în ultimii ani este legumicultura. În numai trei ani, suprafața cultivată cu legume a crescut cu 667 hectare. Cooperatorii agricoli din Curtișoara au obținut anul trecut, de la grădina de legume, un venit de patru milioane lei, iar cei din Teslui — 1 600 000 lei.

„Spune despre rodul viei“. Ca în întreaga regiune Argeș, și în raionul Slatina, terenurile în pantă și cele slab productive au fost plantate cu viță de vie și pomi. În total, la cooperativele agricole din raion suprafața plantată cu viță de vie a crescut în 1965, de la 634 hectare existente în 1961, la peste două mii de hectare. Cine a văzut odinioară dealurile pline de stufărișuri și mărăcini de la Scornicești, Optași, Moșoști, Teslui, Mărgineni sau Perieți nu le va recunoaște în aceste amfiteatre verzi care îți încintă ochiul și a căror licoare — de ce să nu recunoaștem — este binevenită la orice masă. Cine a gustat un pahar din Cabernetul de Scornicești nu-l uită multă vreme.

„Bătătura casei noastre, a uitat amarul“. La acest vers s-ar putea aduce o mică rectificare, deoarece mulți gospodari au schimbat cu totul infăptuirea casei lor. Numai în comuna Oporelu s-au construit în ultimii patru ani 111 case, iar alte 90 au fost renovate. Și nu există comună în care să nu aflăm zeci

de case noi. Cu aproape 5 000 de locuințe s-a mărit spațiul locativ al raionului în ultimii trei ani.

Oamenii au învățat să trăiască altfel. Bunăstarea le-a deschis drum spre un trai civilizat. Anul trecut au fost vândute populației din raion, printre altele, 1 780 aparate de radio, 375 televizoare și... 6 184 garnituri de mobilă. Edificatoare cifre pentru noul nivel de trai al cooperatorului agricol care și-a stabilit coordonate largi de viață.

„Tot mai mult își schimbă satul, haina învechită“. Pentru ca acest capitol să fie atotcuprinzător poate că ne-ar trebui o mare de cerneală. Ne vedem deci nevoiți să consemnăm doar o parte din cele mai de seamă realizări.

Oamenii de prin acele locuri nu trebuie să aibă temele ninse ca să-și poată aminti că în copilărie n-au văzut bec electric în cuprinsul raionului decât în tîrgul prăfuit al Slatinei. Astăzi, prin racordarea la sistemul energetic național, majoritatea comunelor sunt electrificate.

În sate, unde odinioară cîrciuma era singura unitate comercială, s-au construit magazine universale. Linia lor modernă înfrumusează centrul comunelor Brebeni, Priseaca, Negreni, Perieti etc.

S-au durat cămine culturale și școli cu săli de clasă luminoase și cu laboratoare. Raionul este astăzi complet cineficat.

Inainte de a vorbi despre situația actuală să revenim la Anuarul județului Olt, din 1924, pe care l-am cercetat spre documentare. Cităm textual: „Personalul sanitar se compune dintr-un medic primar, trei medici de circumscripție, doi medici de spitale cu circumscripție, un medic la spitalul Drăgoești, 40 agenți sanitari, 18 moașe. La această lipsă de personal se mai adaugă lipsa medicamentelor, a infirmierilor și a mijloacelor de transport“. Anuarul face mărturisiri, obligat fiind de realitatea mult prea evidentă. Astăzi, rețea sanitară a raionului Slatina, care se întinde doar pe o parte din fostul județ Olt, cuprinde 114 medici și aproape 450 cadre cu pregătire medie, care își desfășoară activitatea în dispensare, case de nașteri, puncte sanitare dotate cu apă-rat și modernă.

Toate realizările amintite aici la nivel raional, își au în mod firesc corespondentul în fiecare comună. Ele au fost posibile și datorită muncii patriotică, contribuției voluntare a cetățenilor, înflăcărării de exemplul comuniștilor. Acțiunile lor reprezentă, în esență, dragostea pentru vremurile pe care le trăiesc, pentru continua înfrumusețare a meleagului natal.

Oamenii s-au obișnuit să privească bogatele realizări contemporane prin prisma luminoasă a viitoarelor infăptuiri.

În biroul tovarășului Lică Bărbulescu, președintele cooperativei agricole de producție din comuna Scornicești am văzut o machetă care înfățișează aspectul cooperativei agricole în anul 1970. Acum, marea gospodărie a sătenilor din Scornicești are un fond de bază de peste 9 milioane, iar printre cele mai importante construcții se numără trei grajduri, o maternitate, o magazie de cereale și trei silozuri. Cea mai recentă realizare este lacul de acumulare cu o capacitate de 100 000 m³ terminat în primăvară. El va servi la irigarea prin cădere a celor 20 de hectare pe care se întinde grădina de legume și a celor cinci hectare pentru școală de viață. Acesta nu este singurul lac de acumulare. Mai există unul, cu o capacitate de 450 000 m³, cu care sunt irrigate 60 hectare.

Iată deci baza materială care, dublată de hărnicia oamenilor dă certitudinea realizărilor viitoare. Nu există sătean care, intrînd în biroul președintelui Bărbulescu să nu arunce o privire spre macheta ce vestește că în 1970 cooperativa agricolă va avea zece grajduri, două maternități, trei crescătorii de porci, două magazii și sase pătule.

Este, fără îndoială, un prilej de legitimă mindire, să știm că viața actuală ne oferă puternice temeuri de a întrevedea viitorul. Deci, ne putem permite să facem o adăugire în versurile programului brigăzii artistice de agitație a casei de cultură. Există riscul să nu păstrăm măsură versurilor, dar este preferabil să respectăm ritmul vieții și să spunem: „Cintă Slatina acum, pe struna-i mereu înnoită“.

A. CROITORU

PE STRUNA-I MEREU ÎNNOITĂ

cim în înfrățire
pace, ferlicire,
cînt în largul zărli
înima țării,
a gîndului,
ul Partidului,
pui cu legămint,
rtidului cuvînt
îl-am răsădit.

Cules de CHIRĂ VERA, Tg.
Lăpuș, regiunea Maramureș.

-AS PUTEA FACE-M-AS

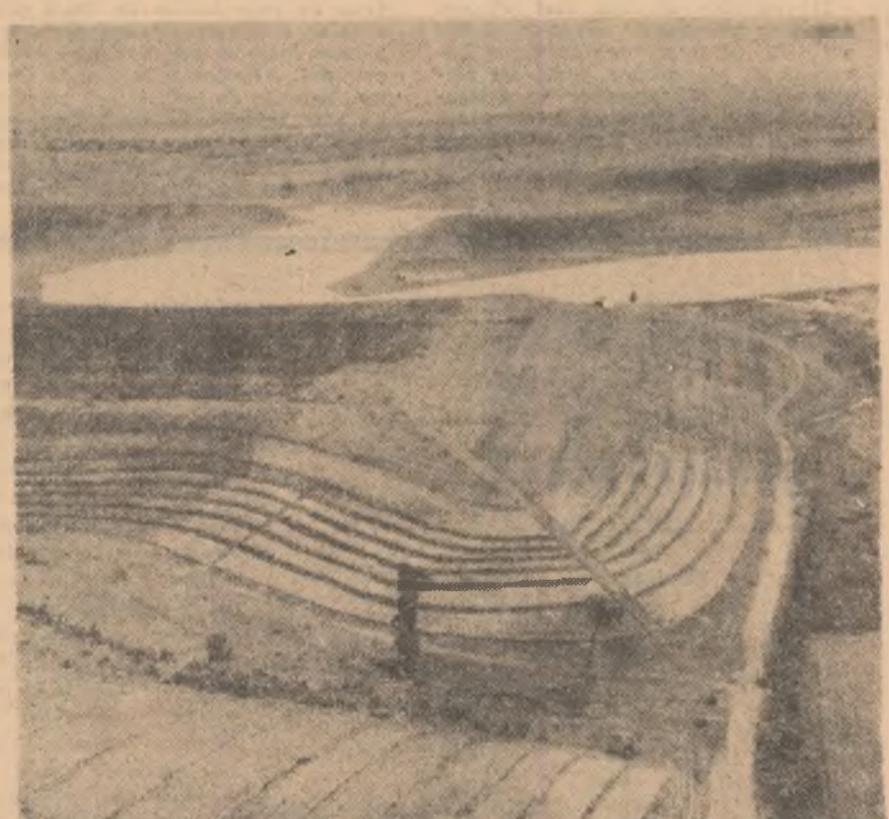
p-rea eu, face-m-as
de lăstunaș
-al cerului sălaș
aprig duce-m-as
lesfăt privirile
ind turbinele
- și uzinele
mpart luminile
ate căminele.

Cules de NICU BONCOTĂ,
Cernavodă.

ARGEȘULE, RÎU DE MUNTE

Frunzuliță trei cucute
Argeșule, apă iute,
Azi vadul și l-am mutat,
Pe unde n-ai mai umblat, —
De pe dealuri și coline
Ti-am strins apele-n turbine
Si-n barajul necuprins
Zbuciumul și l-am invins, —
Să-ți crească puterea plină
În kilowați de lumină,
Să ne aprinzi mîndru soare
În fabrici și pe ogoare,
S-aduci belșugul în case
Si zilele luminoase,
Să ne fie dreaptă fală
Că zidim hidrocentrala
Cu partidu-n drumător
Călăuză-n viitor.

Cules de GEORGE BREAZU,
din comuna Leordeni, raionul
Găiești.



Vedere din avion a teraselor cu vii și a lacului de acumulare de la cooperativa agricolă din Scornicești.

Amintiri din RĂZBOIUL ANTIHITLERIST

Se împlinesc anul acesta 20 de ani de la victoria împotriva Germaniei fasciste. Ca unul care mă aflam pe front, m-am numărat printre martorii acelei clipe mărețe, ca și al perioadei eroice care au precedat-o și despre care voi încerca să povestesc în cele ce urmează.

Era în toamna anului 1944, anul eliberării. După ce au rupt apărarea îndirijată a hitleriștilor de pe Mureș, unitățile Armatei a 4-a română, împreună cu Armata 40 sovietică au străbătut prin lupte podișul Transilvaniei, ajungind către granița de nord-vest a țării. Trupele hitleriste și horthyste concentraseră aici importante forțe, hotărîte să opună rezistență în zona orașelor Satu Mare-

de oraș, unde se găsea și postul de comandă al Diviziei 9 infanterie. În seara zilei de 22 octombrie 1944, am intrat în dispozitiv fixat. Situația pe frontul de la Carei era destul de grea. Inamicul împinzise terenul din fața orașului cu baraje și cîmpuri de mine, făcînd înaintarea anevoieasă și plină de primejdii. Dușmanul își apără cu îndirijire pozițiile. În noaptea de 24 spre 25 octombrie, batalioanele diviziei s-au apropiat astfel că în zori să poată dezlăgnui prin surprindere atacul hotărîtor asupra trupelor germano-horthyste. Către orele 2 noaptea, la adăpostul întunericului, pe o ploaie deasă și rece, a început ofensiva tuturor unităților noastre. Mă găscam cu detașamentul pe care-l comandam în apropierea intersecției șo-

șoseaua care ducea spre frontieră la Urziceni. În această acțiune s-a distins prin dirzenie, curaj și tenacitate, batalionul comandat de maiorul Murăea Gheorghe, din Regimentul 34 al Diviziei 9 infanterie. Atacate simultan și în celelalte sectoare ale frontului de neînfracții nostri ostași, trupele Diviziei 6 cavalerie SS, intrate în panică, s-au pus pe fugă. Pătrunzind în oraș, companiile și batalioanele Diviziei 9 infanterie au început lupta de urmărire a inamicului, care se retragea în derulă pe străzile orașului, lăsînd în urmă importante mijloace tehnice de luptă. Cu primul eșalon al trupelor eliberatoare a intrat în Carei și detașamentul nostru. În timp ce continuam înaintarea, o grupă din avangardă a raportat că la 500 de metri în față se deschide piața principală a orașului în mijlocul căreia străjuiște un monument. Se apropiă clipa solemnă așteptată de toți cu adincă emoție. Ostașii grupei I comandată de serg. Crăciun Constantin purtau cu ei în luptă un steag tricolor. De fiecare dată cind eliberau o nouă localitate, drapelul era înălțat pe prima clădire întîlnită. Se pregăteau și de data aceasta să-l desfășoare în adierea dimineții. Deși pe deasupra pieții se mai auzeau suierind proiectilele dușmanului în retragere, nucleul grupu format din serg. Crăciun Constantin, fruntaș Vulpe Alex., soldații Neguțoiu Lazăr, Scicaru Vasile se avântaseră spre centrul pieții și arboraseră pe monumentul tricolorul românesc. Era 25 octombrie 1944, orele 7 dimineață. În curind piața a fost inundată de sute și sute

de ostași strîngîndu-se sub faldurile drapelului. Din piepturile lor oțelile au izbucnit urale. Au venit în curind și locuitorii acestui eroic oraș, care, cu lacrimi de bucurie în ochi și nespusă căldură, ne-au strins mîinile, ne-au imbrățișat.

Victoria de la Carei a constituit unul din episoadele eroice ale luptei duse de vitejii ostași români, umăr la umăr cu ostași sovietici, împotriva fascismului german. Ziua de 25 octombrie 1944 a marcat desăvîrșirea eliberării întregului teritoriu al patriei noastre de sub jugul fascist. Evocînd aceste evenimente istorice, ne gîndim cu pietate și recunoștință la bravii militari ca sublt. Victor Neghină, caporal Zbarcea, soldații Gheorghe Eftimie, Ion Cercel și mulți alții, căzuți eroici la datorie în marea bătălie.

Alături de trupele sovietice, unitățile noastre au continuat luptele împotriva hitleriștilor pe teritoriile Ungariei și Cehoslovaciei. Sfîrșitul războiului antifascist ne-a găsit pe cimpile Moraviei, dincolo de localitatea Nove-Mesto, la aproape 100 de kilometri de orașul Praga.

In pragul celei de a XX-a aniversări a victoriei asupra Germaniei hitleriste, ne îndreptăm cele mai alese gînduri și întreaga noastră recunoștință spre gloriosul nostru partid, organizatorul și conducătorul neînfricat al marior acțiuni pentru libertate, fericire și o Românie socialistă.

IONIȚĂ I. BORȘAN
maior în rezervă

Date noi privind ORÎNDUIREA COMUNEI PRIMITIVE

Dокументarea arheologică asupra orînduirii comunei primitive s-a îmbogățit continuu. Recențele descoperirii au adus noi contribuții privind viața comunităților de pe teritoriul R.P. Române în neolicic, în epoca bronzului și a fierului. În rîndurile de mai jos, avem în vedere aportul unor săpături din nord-estul Olteniei la cercetarea neoliticului.

La baza dezvoltării vieții neolitice din patria noastră stă cultura Criș, cea mai veche cultură din Europa de sud-est (aproximativ jumătatea mileniului al V-lea i.e.n.). Aria generală de răspîndire a acestei culturi acoperă aproape tot teritoriul României, Jugoslavia, Bulgaria, Ungaria de răsărit, sud-est și sud-vest, U.R.S.S. pînă la Bug.

Așezările purtătorilor culturii Criș — primii cultivatori de plante — se aflau în apropierea apelor, pe terenuri joase. Economia lor se baza pe cultivarea pămîntului și creșterea animalelor domestice. Tipul de locuință este bordeul sau coliba. Uneori, drept locuință au servit peșterile.

Printre unele care caracterizează această cultură deosebit de originală sunt spatulele, folosite la modelarea și ornamentarea vaselor de lut. Triburile culturii Criș cunoșteau nu numai tehnica modelării vaselor din lut, ci și torsul și țesutul, așa cum o dovedesc fusaiolele și greutățile de lut pentru întinderea firelor la războiul de țesut.

În urma săpăturilor arheologice de pe sănătul Valea Răii, efectuate în 1963, s-a identificat, pentru prima oară în nord-estul Olteniei, o așezare Criș. Această așezare este situată pe terasa joasă a Oltului, în curtea S.M.T., secția Valea Răii, comună Ocenele Mari.

Stratul de cultură Criș din această așezare se află la o adîncime de aproximativ 2 m și se sprijină direct pe pămîntul viu. Pămîntul acestui strat este de culoare neagră închisă, cu nuanțe brune sau roșcate pe alcături. În nivelul I s-au găsit exclusiv gropi de bordei. În jurul unei gropi de bordei s-au găsit urme de pari în pămîntul viu. Se pare că în jurul gropii ar fi fost amenajat chiar un gard. În anumite gropi de bordeie,

coborîrea se facea pe una sau două trepte.

Gropile de bordeie prezintă urme concludente asupra felului de viață al purtătorilor culturii Criș. Într-un bordei, cu intrarea dinspre sud, s-au găsit în colțul de sud-vest al gropii, urme care atestă că în acel loc fusese amenajat un fel de lăvită pentru dormit. În interiorul altei gropi s-au găsit cărbuni, chirpici, o vatră în înălțime, oase de animale.

S-au descoperit, de asemenea, în gropi, fragmente ceramice și chiar vase întregi, care serveau la păstrarea proviziilor, ca de pildă, vasul în interiorul căruia se află un mîner de seceră din corn de animal, în care se fixau dinții de silex. Alături de miner s-au găsit, de asemenea, dinți de silex, lame de silex și o dăltită.

Minerul este unicul exemplar de acest gen descoperit în țara noastră. Cîteva exemplare de același tip au fost găsite și în Bulgaria, în bazinul fluviului Maritsa și în Asia Mică.

În unul din bordeie a fost descoperit un obiect cu totul original și anume o piatră prevăzută cu adîncuri circulare, mici, în unele locuri păstrînd chiar urme de culoare roșie. Forma acestei pietre, precum și urmele de culori ne lasă să tragem concluzia că piatra era folosită la sfârșirea culorilor, cu care purtătorii culturii Criș pictau vasele. Printre alte obiecte, au fost scosă la înălțare în multe bordeie rîșnițe de mînă, folosite la zdrobirea semințelor de plante.

În parte de sus a stratului de cultură Criș din așezare au fost găsite urmele unor locuințe de suprafață, adică la nivelul terenului unde se amenaja podeaua. Obiectele găsite aici sunt identice cu acelea descoperite în stratul de jos; așa, de pildă, s-au găsit și aici oase de bovine, ovine, un dinte de urs, o fusaiolă mai mare, fragmente de fusaiole mai mici, lame de silex.

Cercetările din raionul Rm. Vilcea, unde colectivul muzeului din acest oraș, în colaborare cu Institutul de arheologie al Academiei R.P.R. a obținut rezultate remarcabile, an de an, au pus în lumină, astfel, date noi privind aria locuită de primii cultivațori de plante de pe teritoriul patriei noastre.

RODICA BERCIU

Magazin științific

Tractor pășitor

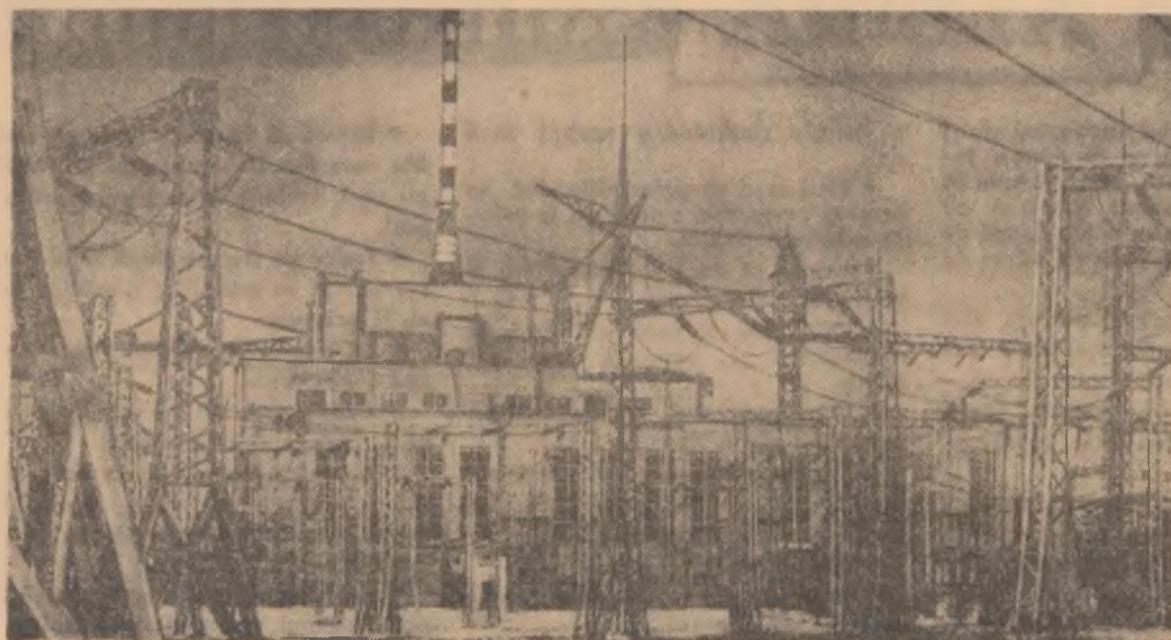
In Anglia s-a realizat, recent, un tractor pășitor care se poate deplasa pe orice fel de teren, indiferent de relieful său. El are la bază un tractor obișnuit cu roți, ale cărui subansambluri și piese principale nu au fost modificate. Nu s-a modificat nici amplasarea roților.

Secretul noului tractor constă într-un mecanism pășitor — alcătuit din două piese de rezin, cîte una de fiecare parte a tractorului — care funcționează independent de roți.

Orbi vor putea citi orice carte

Afirmația pare de necrezut. Și totuși lucruri

rile stau așa. Pentru realizarea acestui vechi deziderat a celor lipsiți de vedere, în Uniunea Sovietică a fost creat, de curind, un fonoscop care transformă în sunete specifice tot ceea ce apară „vede”. Acest aparat are doar mărimea unei cutii de țigări și dispune de 32 de timbre muzicale, ceea ce dă posibilitatea unui orb instruit în minuirea aparatului să deschifeze diversele sunete emise de acesta și să poată cîti astfel pînă la 300 de semne pe minut (circa 3—4 rînduri dintr-o carte de format obișnuit).



Vedere parțială a centralei atomo-electrice „I. V. Kurchatov” din Belojarск

Răsfoind presa sovietică

SUCCESSE ALE CONSTRUCTORILOR COMUNISMULUI

Ziarele sovietice relatează amplu despre faptele de muncă, succesele și planurile de viitor ale constructorilor comunismului. Aflăm, de pildă, că a început construcția hidrocentralei „Zaoblacinaia” (cea de deasupra norilor) din Pamir. Ea se ridică pe riu Vanci și va permite electrificarea așezărilor aflate în munți, la mari altitudini. Peste un an, cea de-a patra hidrocentrală de pe „acoperișul lumii” va da primii kilowati.

Pe unul din râurile Pamirului — Bartang — va începe, în acest an, construcția hidrocentrală „Sudjan”. În curind va da curent al doilea agregat de la hidrocentrala „Ak-Su”. Pe riu Piandj se proiectează cea mai puternică serie de hidrocentrale în cascădă din U.R.S.S. Acestea vor avea o putere totală de 25 milioane de kilowati.

Acțiunile de valorificare a unor pământuri, pînă acum impropii pentru agricultură, ocupă un spațiu important în coloanele ziarelor. Astfel, terenurile arabile din R.S.S. Ucraineană vor spori, în acest an, cu 100 mil hectare, prin secarea unor mlaștini. A început, o dată cu venirea primăverii, construirea unor sis-

teme de asanare perfecționate. Particularitatea constă în faptul că, servind la secarea mlaștinilor ele pot fi folosite și la irigații, atunci cînd timpul este secetos.

În regiunile mlașinoase din Ucraina au fost organizate 54 de stațiuni speciale dotate cu tractoare, excavatoare pentru lucru în mlaștină și alte mașini speciale.

După cum se prevede, în viitorii săse ani, în Ucraina vor fi reduse agriculturii peste 800 mil hectare de terenuri mlașinoase.

Tot în legătură cu dezvoltarea agriculturii, reține atenția construirea în partea de sud a Uzbekistanului, a unui canal cu o lungime de 90 km și o lățime de 94 m, care va fi folosit pentru irigarea unor mari suprafețe de pămînt.

S-a hotărît ca în această regiune să fie amplasate săse stații de pompare, fiecare din ele dotată cu cîte 6 pompe, cu o putere totală de 240 mc apă/sec.

Bogate sint știrile despre succesele oamenilor de știință și cultură sovietici.

În cadrul Academiei de științe a R.S.S. Estone s-a hotărît înființarea unui institut pentru studierea problemelor teoretice și

experimentalale ale fizicii solidului, în primul rînd pentru studierea complexă a proprietății luminiscente și semiconducătoare ale cristalelor.

Cu ajutorul unor procedee optice, electrice și a altor procedee, fizicienii estoni au elucidat mecanismul proceselor de care este legată proprietatea cristalelor de a înmagazina timp îndelungat energie luminoasă, de a servi ca indicatori de mare sensibilitate ai radiatiilor radioactive.

Anul acesta, studioul cinematografic „Mosfilm” va produce 45 de filme, adică peste o treime din producția de filme artistice a Uniunii Sovietice.

Prințile filmelor la care lucrează acum regizorii de la „Mosfilm” se numără „Anna Karenina”, în care rolul titular va fi interpretat de Tatiana Samoilova, „Război și pace”, în regia lui S. Bondarcuk, care va deține și rolul lui Pierre Bezuhov, „Nimeni nu se naște soldat”, o ecra-nizare după romanul cu același nume al lui Konstantin Simonov, filmul istoric „Karl Marx” în regia lui Grigori Roșal etc.

E. M.

În întîmpinarea ZILEI VICTORIEI

La Moscova au fost organizate conferințe de presă pentru ziariști sovietici și străini, în cadrul cărora marșali și generali participanți la Marele Război de Apărare a Patriei au evocat evenimentele petrecute în urmă cu 20 de ani. De asemenea, în ziarele și revistele sovietice apar articole ale unor marșali și generali sovietici, toți comandanți de mari unități participante la bătăliile hotărîtoare împotriva Germaniei fasciste și în care își împărtășesc amintirile de luptă, scot în evidență eroismul, spiritul de sacrificiu, măiestria în luptă a celor care au zdobit hoardele hitleriste.

Prin diverse manifestări, în Franța este cinsită memoria victimelor nazismului. Au fost depuse coroane de flori la monumentele și plăcile memoriale în amintirea participanților la mișcarea de rezistență care și-au pierdut viața, precum și a celorlalte victime ale nazismului. O ceremonie solemnă a avut loc la cimitirul parizian „Père-Lachaise”.

In mai multe orașe ale R.F.G., supraviețuitorii lagărelor de concentrare naziste au organizat manifestații comemorative.

Sculptorul italian, Augusto Murer, lucrează la monumentul Rezistenței, care se va înălța în Piața „Martiri della Città” din Belluno. Monumentul, marcând a 20-a aniversare a Rezistenței italiene, se va compune din trei panouri plasate într-un spațiu larg, turnate în bronz, infățișind simbolice diferite episoade din lupta de eliberare a poporului italian.

Cea de-a XI-a adunare generală a foștilor combatanți antifasciști, reunind reprezentanți din 50 de țări ale lumii, s-a desfășurat anul acesta la Lausanne, în Elveția.

Aproape 10 000 de persoane din landul Renania de nord-Westfalia, Franța, Belgia, Olanda, Austria, Norvegia, Polonia și Iugoslavia, precum și o delegație a spaniolilor din exil au participat la un miting care a avut loc la Dortmund, cu prilejul comemorării victimelor fascismului, ucise la 16 aprilie 1945, în pădurile din apropierea acestui oraș.

Din programul de radio și televiziune

RADIO

RADIOJURNALE SI BULETINE DE STIRI: Duminică: programul I: 7; 20; 22; 23.52; programul II: 7.30; 10.30; 14; 19; 21; 23; 0.52; programul III: 16; 21.30; în fiecare zi de luncu: programul I: 5; 6; 7; 10; 12; 14; 16; 20; 22; 23.52; programul II: 7.30; 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21; 23; 0.52; programul III: 18; 21.30.

EMISIUNI PENTRU SATE: Duminică: programul I: 7.30 — Jurnalul satelor. În fiecare zi de luncu: programul I: 6.20 — Jurnalul satelor.

DUMINICA: programul I: 8.06 Interpretări muzicale populare: Alexandru Grozăvă și Nicu Stănescu. 11.00 Melodii populare. 12.05 „Am îndrăgit o melodie” — muzica ușoară. 15.00 Muzică populară cerută de colectivul G.A.S. din Blaj, regiunea Brașov și de membrii Cooperativelor agricole de producție din comunele Săcile, regiunea Ploiești și Zimbrăscu, regiunea București. 16.00 Cărți care vă așteaptă: George Călinescu: „Operă” vol. I. Tudor Vianu: „Despre stil și artă literară”. 20.20 Teatru la microfon: „Coibă pădurarului”. Scenariu radiofonic de Mihail Joldea. 23.15 Din creația lui George Enescu: „Suită a III-a în Re major”, „Săteasca”; programul II: 9.45 Cinteze revoluționare antifasciste. 13.15 Din folclorul muzical al continențelor. 14.30 La microfon: Satira și umorul. 18.05 „Au înflorit salcimii iarbă” — album de remanente.

LUNI: programul I: 11.30 Melodii populare din diferite regiuni ale țării. 12.40 Piese corale borbăștești. 15.30 Cinteze și jocuri populare. 18.05 Muzică populară cerută de ascultători; programul II: 8.30 „Înflorescă pămîntul al bucurești” — emisiune de cinteze. 10.05 Cinteze și jocuri populare. 12.15 Valsuri interpretate de fanfară. 12.30 Muzică populară interpretată de Măndora Nemes, Stefan Tudorache și Constantin Busuieci. 13.30 Un clasic al literaturii universale „Gustave Flaubert”. 14.35 Melodii populare. 18.30 Doina și jocuri populare.

MARTI: programul I: 9.00 Cinteze și jocuri populare. 10.03 Cinteze despre mîneri și ofetări. 10.20 Muzică populară din Moldova. 12.30 Concert de muzică populară. 15.30 Muzică populară cerută de ascultători. 17.00 „Sîrag de flori și melodii” — muzică ușoară. 18.31 „Din comocra folclorului nostru” — cinteze și jocuri de pe Tîrnave; programul II: 7.45 Jocuri populare de perchiș. 8.35 „Voci de primăvară” — muzică de estradă. 8.30 Vorbeste Moscova. 11.55 Din cele mai cunoscute melodii populare. 13.45 Cîntă orchestra de muzică populară „Brileul” din Constanța. 15.05 Prelucrări de muzică populară. 18.00 Melodii populare înregistrate pe discuri vechi. 18.15 Evocare: Lucian Blaga (70 de ani de la naștere). Cuvînt introductiv: George Ivașcu.

MIERCURI: programul I: 8.06 Cinteze și jocuri populare. 9.30 Melodii populare. 10.30 Cu magnetofonul la Institutul de etnografie și folclor: Popas în lumea baldei (emisiunea a III-a). 12.00 Din înregistrarile interpretului de muzică populară Vasile Căneană. 15.00 Soliști și orchestre de muzică populară. 21.30 Melodii de odinioară interpretate de Cristian Vasile, Dorel Liviuianu, Titi Botescu, Ion Lăzăreanu; programul II: 10.30 Muzică populară interpretată de Maria Sterian și Terente Petreacu. 12.15 Program de cinteze de dragoste și jocuri populare. 16.00 Cîntă orchestra de muzică populară a Radioteleviziunii.

JOI: programul I: 8.06 Ansambluri corale de amatori de la orașe și sate. 10.30 Muzică populară din Banat. 12.03 E iarbă primăvară — muzică ușoară. 13.05 Melodii populare din regiunile patriei. 15.30 Soliști de muzică populară: Tita Bărbulescu, Constantin Bordeianu și Dumitru Zamfir; programul II: 9.03 Soliști de muzică

populară. 11.03 Cîntă corul Căminului cultural din comuna Malu cu flori, regiunea Arges, dirijor Alfonso Popescu. 11.15 Muzică populară interpretată la diferențe instrumente. 15.30 Scriitori la microfon: Mircea Serbănescu și Anghel Dumbrăveanu. 18.30 Rapsodia chineză de Sian Sinhai. 18.00 Piese corale pe versuri de Mihai Eminescu. 18.15 Carnet plastic.

VINERI: programul I: 9.45 Cinteze noastre dragi. 10.03 Teatru la microfon: „Poveste din Irkutsk” de A. Arbuzov. 12.30 Melodii populare interpretate de Magda Constantinescu, Nelu Stan și Ion Serban. 18.15 „Din comocra folclorului nostru” — Tara Maramureșului”. Prezentarea de Tiberiu Alexandru, cercetător științific al Institutului de etnografie și folclor. 18.37 „Tu ești iubirea mea” — melodii de dragoste; programul II: 12.00 „Dor și iarbă dor” — program de cinteze și jocuri populare. 18.35 Muzică populară interpretată de Petre Săbăeanu, Nelu Iovănescu și Nicu Costache.

SIMBATA: programul I: 8.06 Melodii populare interpretate la diferențe instrumente. 11.00 Muzică populară din Oltenia. 11.30 Pagini din opereta „Farmecul unui vals” de Oscar Strauss. 12.03 „Miorita” — sase teme ale baladei — de Tiberiu Bredeceanu. 12.40 Din folclorul muzical al poporilor. 15.45 Cîntă clarinetistul Traian Lăscu Făgărășanu. 17.15 Recital de poezie, versuri ale unor tineri poeți ieșeni în lectura autorilor. 18.40 Română preferată. 19.40 Cîntă Dorina Drăghici și Florin Dorian; programul II: 7.45 Cîntă ansamblul Căminului cultural din Vaideeni, Horezu și orchestra de muzică populară a sindicatului întreprinderii comunale Orășenesc din Timișoara. 18.32 Melodii populare din diferite regiuni ale țării. 11.03 Arii din opere românești. 12.00 Muzică populară interpretată de Ana Pop Corondan, Dan Moisescu și Aurel Gore. 15.05 Cinteze de nuntă și jocuri populare.

pe săptămîna
9 - 15 mai

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ

11.00 Emisiune pentru sate ■ La ordinea zilei: Îngrăjirea culturilor prășitoare ■ Telefurnul satelor ■ Reportajul filmat „O zi la Topalu” ■ Filmul documentar: „Organizarea taberelor de vară” ■ Întrebări și răspunsuri ■ Artisti amatori în Studiu.

După amiază — Duminică sportivă: Fotbal: Transmisiune de la stadioanele „Republiei” și înțărările dintre echipele Dinamo București — Minerul Baia Mare și Rapid — U.T.A.

Transmisiune de la Ploiești a întărările dintre echipele Petrolul — Farul... cu participarea cintăreței Alda Moga și a actorului Horia Serbănescu.

19.20 Program consacrat „Zilei Victoriei”.

20.50 Filmul artistic „Normandie-Niemen”.

LUNI

20.15 Telefilatelia. O emisiune pentru filatelisti și nefilatelisti de toate vîrstele.

20.30 Revista spectacolelor.

MIERCHIUR

20.40 Transmisiune de la Teatrul „C. I. Nottara” a piesei „Zizi și... formula ei de viață” de Sidonia Drăgușanu.

JOI

19.20 Concert simfonic cu prilejul împlinirii a 125 de ani de la nașterea lui P. I. Ceaikovski. Transmisiune de la Moscova.

VINERI

21.05 Muzică pentru toți. Cintă o formăție instrumentală condusă de Ionel Budeșteanu, artist al poporului.

SIMBATA

19.45 Umor pe comunitate: Caduceul lui Eseulap.

20.45 Muzică populară românească.

21.15 Din viața animalelor (XXX).

Cîteva

gînduri

de VICTOR EFTIMIU

Cîntec
la volan

Aur fără de carate,
Zimbitor și buclucaș,
Zvirle sulje-nfocale
Soarele, bâtrin... arcaș !

Freamătă adinc grădina
Pin-la cel din urmă pom
Și cum zumzăie stupina
Parcă-i un... aerodrom !

Trec pescari și-n coșuri grele
Peștii nici că mai încap :
Coșurile din nuiele
Crapă de atită... crap !

Cinci duzini de cai putere
S-au oprit pe-un colț de plai.
Pană ? Ce tot biigui, vere ?
Ai văzut pene la... cai ?

Dacă vrei să știi mai bine,
De cind ne-au venit mașini,
Pene vei găsi la mine
Numai cind transport... găini !

TITI GHEORGHIU

Tot despre
SCRIITORI
DISTRAȚI

Și eu cunosc un scriitor, pe
maestrul Victor Eftimiu, care,
mai demult, într-o vară, deabia ajuns, seara, la Eforie,
după o călătorie obositore cu
automobilul, pe cind se bărbierea,
auzi că cineva îi ciocăneste
grăbit, în ușă.

— Domnule Eftimiu — i se
adresă un necunoscut, intrind.
O femeie din localitate e gata
să nască și trebuie neapărat
transportată la maternitatea
din Constanța. Vă rugăm, îngăduiți-ne să fie condusă cu
automobilul dumneavoastră.

Pe un ton amabil, calm,
cum îi e felul, Victor Eftimiu
îi răspunse :

— Cu placere, domnul meu,
dar... n-ar putea doamna să
aștepte pînă miine ?

O cititoare

Poșta redacției

I. N. BARBU — comuna Gh. Doja,
raionul Slobozia.

Fabula „Sticla și dopul” va fi publicată într-unul din numerele următoare ale revistei Albina. Așteptăm să ne trimiteți și cronică rimată sau epigrame inspirate nemijlocit din viața comunei dv.

A. BOLOHAN — Brașov, membru al cercului literar „Tractorul”.

Catrenele și distihurile dv. grupate sub titlul „Ecouri la zicale” ni se par interesante și nu lipsite de umor : le vom publica în luna iunie, într-o pagină care va reuni cîteva din cele mai izbutite producții satirice ale membrilor cercurilor literare.

ARISTICA BAGHINA — Tr. Severin, membru al cercului literar „Al. Vlahuță”.

Unele din epigramele trimise de dv. au apărut în numărul trecut. Mai trimiteți.

PUIU VIDA — Satu-Mare.

Micro-fabula intitulată „Termometrul” ne-a plăcut pentru concizia și haluzul ei. O vom publica într-o suita de fabule.

VICTOR RUSU — Tr. Severin, membru al cercului literar „Al. Vlahuță”.

O seamă de scrisori primite la redacție ne-au informat că poezia de factură populară pe care, sub titlul „Frunzulijă de negară”, ați trimis-o și revistei noastre a apărut în mai multe publicații. Vă atragem atenția că această practică este incompatibilă cu principiile presei noastre. De altfel, în legătură cu activitatea dv. de culegător de folclor, un corespondent din comuna Devesel, raionul Vinju-Mare, unde pretindeți că ați fi auzit poezia „Frunzulijă de negară”, ne mai semnalază printre altele :

„Am constatat că revista dv. este o revistă serioasă, se bucură de prestigiul și nu trebuie să se lase influențată de un copil fără minte care săde în Tr. Severin și compune, plagiind din scrisorile populare din trecut, și făcindu-le ca auzite și culese...”. Autorul minte spunând că e culeasă din comuna Devesel; el nu a fost de ani de zile prin această comună”.

Vă sfătuim să renunțați la asemenea indeletniciri nedemne de un membru al corpului didactic și al cercului literar din care faceți parte.

el însuși, răminind o umbră fără om.

• Unii cred că principiile sunt asemenei covoarelor : dacă nu le calcă, le măñină molile.

• Crede că dacă e plăcitor, e profund.

• Dacă face de zece ori același socoteală, i se pare că ieșe mai ieftin.

• Dă-mi succesul, nu explicațiile insuccesului.

• Expresia cea mai corectă e cea scurtă, fiindcă nu grămaticii fac limba, ci viața cu graba ei.

• Excepționalul e scurt.

• Îmi place să dau, dar nu-mi place să mi se ceară.

• Învață să te porți bine cu cei din casa dumitale ; cu străinii, vrei nu vrei, trebuie să faci pe gentilo-mul.

• Judec pe fiecare după felul cum s-a purtat cu mine. Ce e sublim în el, îl privește.

• La o anumită vîrstă, părul negru e indecent.

• Lichea este cel ce înghețește șo-pirile înainte de a fi nevoie.

• N-am să fac morții onoarea să mă gîndesc la ea, chiar dacă ea mi-ar face impolitețea să se gîndească la mine.

• Nu merită mulți onoarea să li se taie capul. Cel mult picioarele.

Umor

sovietic

Puncte
de vedere

de A. GOLIȘEV

— Ciudați săt oamenii !
De muște fug ! Se poate ?...

Ziceau păianjenii rîzind pe
înfundate.

Eroare

de M. KORIUN

Mergînd cu traista în spinare,
Un biet tăran, zâri călare
Venind pesemne din oraș
Ferchezuit, un boiernaș.

Pe loc strunindu-și nărăvașul,
Zîmbi și zise boiernașul :

— Să-mi fie cu iertare, dar
Mi-a părut că ești... măgar !...

Tăranul îl privi și zise :

— Stăm prost cu ochii, pare-mi-se,
Căci și eu cind te-am fost zărit,
Ce crezi ? Drept... om te-am
socotit !...

In românește de
M. DJENTEMIROV



— Să nu-l spui nimic mamiei !



— Să nu-l spui nimic lui tăticu !



— Să nu-l spui nimic lui tăticu și mă-mie !



— Mamă, să vă fac cunoștință : că
este logodnica mea...

(Din revista „Krokodil”)



— Doctore, ce-o fi avind băiatul de
nu mai vorbește cu nimeni ?...

(Din revista „Krokodil”)